

Materiály projednané komisí pro etiku ve 2. polovině roku 2024

Text navazuje na Zprávu o činnosti přednesené na Valné hromadě.

1. Vyjádření ke stížnostem starosty Chýnova Ondřeje Jaroše a ředitelky ZŠ Chýnov Martiny Havlůjové pro etickou komisi Syndikátu novinářů.

stížnost syndikát
(1).pdf

Podání
Táborsko.docx

Odpověď:

Ráda bych úvodem uvedla, že vydavatelství jsem v Jihočeském kraji založila v roce 1991 poté, co jsem se přistěhovala z Plzně, kde jsem pracovala v Československém rozhlasu. Vydáváme čtyři týdeníky a internetový portál Jižní Čechy Teď. Od začátku vycházím ze stejných zásad, s nimiž pracují veřejnoprávní média. Za tuto dobu kolem nás zanikla řada tiskovin a další téměř rezignovaly na regionální zpravodajství, které se zabývá nejen krajským a okresními městy, ale i venkovem. Od počátku pečlivě dbám o dodržování tiskového zákona a veškerých etických pravidel. Vedu k tomu i své spolupracovníky. Máme etický kodex.

Po večerech jezdíme na zastupitelstva i do menších míst a tam narážíme na kauzy jako je tato. Často čelíme požadavkům starostů, kteří pak chtějí naši práci autorizovat – a dokonce si myslí, že na to mají právo. Jsou zkrátka zvyklí mít výstupy z obce pod kontrolou – v obecních zpravodajích nebo tím, že novináři jiných médií na tato zastupitelstva nejezdí, neslyší tedy názory opozice ani občanů a publikují pak jen to, co si vytelefonují právě s panem starostou. My na autorizace v těchto případech nepřistupujeme, ale snažíme se svoji práci dělat bez předpojatosti a dobře. Sama jsem stále píšící novinářkou a snažím se jít mladším kolegům příkladem, a i jim dodávat odvalu, protože práce přímo v regionu, tváří v tvář těm, kterým „šlápnete na kuří oko,“ není snadná. Mnozí kolegové to bohužel i vzdali

s typickým odůvodněním „já tady ale musím žít...“ Ovšem „starostenskou žurnalistikou“ si médium respekt a důvěru čtenářů nevydobude.

Ke konkrétní záležitosti z Chýnova:

Na Týdeník Tábořsko našeho vydavatelství se poprvé obrátili rodiče žáků z chýnovské školy kvůli šikaně v jedné ze tříd koncem roku 2021. Poukazovali na to, že nestandardní chování vůči spolužákům má dcera poslance sněmovny Karla Turečka, a že škola právě kvůli této okolnosti nechce věc řešit. Věc vyvrcholila na jedné ze školních vycházek, kdy šikanovaný chlapec chtěl skočit ze skály. Jeho rodiče byli s redakcí v kontaktu, nakonec chlapce přeložili do jiné školy. Škola se snažila celou věc zamést po koberec, ale řeč na ni přišla i na zastupitelstvu.

Mezi učitelkou třídy a tehdejší ředitelkou školy nastaly kvůli této věci spory, učitelka odešla do důchodu a rada města tehdy odvolala ředitelku Marcelu Vosátkovou. Ta svou výpověď dala k soudu, termín projednávání věci byl vždy vyhlášen, ale na poslední chvíli odvolán – k žádnému projednání u soudu nakonec nedošlo, protože škola i město se z veřejných prostředků s ředitelkou mimosoudně vyrovnaly. Občané se na zastupitelstvech opakovaně dotazovali, kolik tato záležitost město stála, nikdy nezazněla odpověď, náš týdeník ji později zveřejnil poté, co informaci získal od města podle zákona 106/1999 Sb.

Mezitím škola vypsala výběrové řízení, ředitelkou školy se stala Martina Havlůjová, ale problém v téže třídě – jak se ukázalo letos – pokračoval nejen šikanou další dívenky, ale i stížností dcery pana poslance na učitelku. Ředitelka zakázala této učitelce známkovat, nakonec jí výuku v této třídě odebrala, školská rada trvala na tom, aby jí výuku vrátila, neboť učitelka postupovala správně. To ředitelka neučinila s tím, že stanovisko školské rady má jen doporučující charakter. Poté učitelka dala výpověď a další šikanovaná dívka opustila tuto školu. Na redakci se obraceli i další rodiče, kteří uváděli, co se ve třídě odehrává, jak s nimi škola jedná a že jim neodpovídá na dopisy ani starosta města coby zástupce zřizovatele školy.

Byli to občané, kdo redakci upozornil, že město, kde byl poslanec Tureček dřív i radním, tuto věc řešit nechce pravděpodobně z toho důvodu, že nynější starosta Ondřej Jaroš měl dříve problém s dluhy a poslanec Tureček mu umožnil přivýdělek v Poslanecké sněmovně.

Redakce získala dokumenty z insolvenčního rejstříku i odpověď z Poslanecké sněmovny. Po prvotním odmítnutí pak i opověď poslance Turečka a starosty Jaroše.

Když jsme publikovali letošní událost s odchodem učitelky kvůli stížnosti poslance Turečka, byla zachycena jak diskuse ze zastupitelstva, tak vyjádření ředitelky školy i poslance Turečka – který pouze uvedl, že ve škole neintervenoval a k ostatnímu sdělil – bez komentáře.

Zastupitelka, která je současně i ve školské radě, ovšem uváděla, že ředitelka právě telefonátem poslance zdůvodňovala členům školské rady, proč musí ve třídě zasáhnout proti učitelce dějepisu. To uvedla členka školské rady na zastupitelstvu města a redakci to pak výslovně zopakovala.

V následujícím vydání pak vyšla kompletní reakce ředitelky školy, kterou zaslala po vydaném článku. V ní ředitelka Martina Havlůjová opět tvrdí, že ve škole se šikana nevyskytuje, protože ji tam neshledala Česká školní inspekce. Vyšla kompletní opověď poslance Parlamentu ČR Karla Turečka, který se teprve nyní rozhodl podrobněji vyjádřit, ačkoliv byl žádán už dříve. Vyšlo kompletní vyjádření starosty města Ondřeje Jaroše a pak také vyjádření rodičů Simandlových, kteří popsali případy šikany v této třídě a konstatovali své rozhodnutí dceru přemístit do jiné školy, jak již dřív učinili jiní rodiče. To bylo letos 26. června. Prázdniny redakce věnovala tomu, aby zjistila, jak to bylo s prací pana starosty pro poslance Turečka, což sám starosta Ondřej Jaroš uváděl v získaném dokumentu od insolvenčního soudu jako příležitost splácet dluhy. Jeho advokát v tomto vyjádření sděloval, že půjde o místo asistenta poslance. Sněmovna se však k dřívějším volebním obdobím nevyjadřuje, jak redakci sdělila. Má souhlas v souvislosti s GDPR platný vždy jen na probíhající období. Rodiče ovšem tuto spojitost vnímali jako důvod, proč město na problém šikany ze strany poslancovy dcerky odmítalo reagovat, proto tyto dokumenty redakci poskytli a ta je ověřovala.

V článku 4. září pak vyšly zcela kompletní odpovědi starosty Jaroše, (práci pro poslance nyní připouští – jako příležitostné rešerše). Ke svým dluhům uvedl, že ručil za příbuzného a spadly na něj jeho dluhy.

Dne 19. 9. se konalo další zastupitelstvo, kam přišla veřejnost – protože v červnu starosta Jaroš slíbil, že se v září dostaví ředitelka školy Havlůjová a i poslanec pan Tureček, aby se

vše objasnilo. Opět se oba omluvili a nepřišli. Starosta přečetl vyjádření, kde ředitelka opět argumentovala, že vyšší orgány provedly kontrolu a šikanu ve škole neshledaly. Na to se na zastupitelstvu ozvali další postižení rodiče, mluvili o konkrétní žákyni – dceři pana poslance, která šikanuje děti. Členem zastupitelstva je také zástupce ředitelky, který poté řekl, že dívka byla přeložena ve škole do jiné třídy.

Toto zastupitelstvo jsme ještě nepopisovali, nemám v úmyslu dítě jmenovat, popisovat příhody, které ostatním dětem dívka prováděla, ale ze souvislostí je patrné, že se v Chýnově každý dovítí – a jak jinak popsát kauzu, kdy radnice a škola ze strachu z poslance jsou schopní popírat toto dění ve škole, a radši vyhodí ředitelku a učitelku donutí k odchodu... Výsledkem zveřejnění odpovědí pana starosty Jaroše – jak žádné dluhy neměl a jen ručil, je bohužel to, že právě postižení rodiče nyní obstarali redakci kompletní soupis dluhů z jeho insolvenčního řízení, kde je patrné, že ručení za příbuzného byla jen malá část – starosta Jaroš dlužil za kdeco včetně energií, a dokonce za školné na Západočeské univerzitě... Takže výsledné zjištění (až opět ověřím) zřejmě bude – město Chýnov má starostu, který v oficiálním vyjádření pro tisk nemluví pravdu (nebo rovnou – lže?) a současně má ředitelku školy, která lže rovněž, že se v škole nevyskytuje šikana, kvůli které přitom prokazatelně školu opustilo několik dětí i pedagogové...

Ve všech případech se redakce věcí zabývala z podnětu veřejnosti. Sama nemá na celé věci jakýkoli zájem, jak je jí podsouváno. Redakce vždy zjišťovala stanoviska všech zainteresovaných stran, informace ověřovala a publikovala veškeré došlé odpovědi. Pro dokreslení můžeme také zaslat zvukový záznam debaty občanů na posledním jednání chýnovského zastupitelstva, kde se tato věc diskutovala.

PhDr. Libuše Kolářová
ředitelka
vydavatelství Jihočeské týdeníky a zpravodajský portál Jižní Čechy

Jak je vidět, jde o místní spor a reakce novinářky je poměrně věrohodná

2) Energožrouti

Předmět:Re: Podání - clickbait, web EnergoŽrouti,

Datum: Tue, 17 Sep 2024 11:36:46 +0200

Od: anonymnimstitel@centrum.cz

Komu: kancelar@syndikat-novinaru.cz

Kopie: tomas.jelinek@energozrouti.cz

Vážení,

web EnergoZrouti využívá záměrně zavádějící titulky, tzv. clickbait. Tento postup nejen porušuje zásady novinářské etiky, ale vzhledem k tomu, že za každé zobrazení reklamy web inkasuje peníze, lze na něj nahlížet i jako na nekalou obchodní praxi.

Žádám, abyste se touto věcí zabývali a podnikli kroky k nápravě.

Děkuji.

S pozdravem

AM

BO:

Upozorňuji na
podpis -
anonymnímstitel

Podani-SN-encall-B
N_opt.pdf

Odpověď:

V první řadě bych rád uvedl, že mě mrzí, že je nutné z vaší strany řešit podobné „stížnosti“, které vás připravují o čas, jenž by mohl být lépe využit (to samozřejmě nemyslím nijak negativně vůči vám, spíše vůči stěžovatelům).

V každém případě, EnergoZrouti.cz ani žádný z mých kolegů nejsou členy syndikátu, a toto vyjádření je spíše mou dobrovolnou reakcí. Původně jsem v případě prvního stěžovatele neměl v plánu na danou záležitost reagovat, jelikož šlo o anonymní „udání“, které považuji za bezpředmětné.

Pokud jde o druhého stěžovatele, který nás obviňuje z propagování technologií fotovoltaiky (viz: *„neboť web EnergoZrouti propaguje technologie fotovoltaiky“*), rád bych věděl, co konkrétně má tímto tvrzením na mysli. Články, které zveřejňujeme, se věnují mnoha oblastem moderních technologií (elektromobilita, obnovitelné zdroje a další), ale také fosilním palivům a dalším tématům. Žádné spojení s fotovoltaikou tedy nevidím.

Informace, že některé technologie využívající energii (například zmíněné spalování dřeva) mohou být škodlivé pro lidské zdraví nebo kvalitu ovzduší, jsou podloženy mnoha vědeckými studiemi a v některých případech by mohly být označeny za vědecky daná fakta.

Samozřejmě **plně chápu, že stěžovatel pan Rožnovský se proti těmto článkům vymezuje, jelikož jeho zaměstnáním je kamnářství, tedy výroba zdrojů spalujících dřevo**. V tomto případě by nás ovšem

společnosti zabývající se fosilními palivy mohly obvinít z toho, že píšeme o negativních vlivech spalování a jiného využívání ropy ačkoliv jsou obecně známé. Stejně tak by nás pivovar mohl obvinít ze lživých tvrzení v článku o negativních dopadech alkoholu na zdraví. Tato fakta, jak jsem již uvedl, jsou ale prokázána mnoha studiemi, a bylo by tak velmi obtížné je popřít, aniž by došlo k popírání důvěryhodných vědeckých studií.

Podle názoru pana Rožnovského, cituji: „Vzhledem k tomu, že nemalá část uživatelů internetu nečte celé články, nebo má omezenou schopnost vnímání delšího textu, považuji tento způsob ‚novinařiny‘ za nebezpečný, živící radikalizaci ve společnosti,“ by bylo možné zrušit veškeré titulky, protože by je mohl kdokoli nesprávně pochopit.

Na základě upozornění jiných uživatelů jsme v případě zmiňovaného článku z naší strany již dříve provedli drobnou úpravu titulku článku tak, aby nebyl příliš matoucí. Současná podoba titulku je podle našeho názoru plně v pořádku.

Děkuji za váš čas.

Komise bere na vědomí

3) Seznam Zprávy

Koudela_Stížnost.p
df

Vyjádření redakce Seznam Zprávy

Naši Redakční radu zásoboval opakovaně, členové Rady se případem zabývali opravdu do hloubky, autoři rozebrali každý jednotlivý argument soudce Koudely, doložili jsme naše zjištění nahrávkami i listinami. Ve svých stížnostech pan Koudela sám mnohé zkreslil, což si lze ostatně ověřit i poslechem minisérie Slopné: Kdo je vrah? V doprovodných textech jsme popsali i to, co nám vyčítá, že jsme zatajili. Viz: <https://www.seznamzpravy.cz/tag/vrazda-ve-slopnem-96223>.

Moje odpovědi, které pan soudce dostal, jste četli v příloze jeho mailu. Vycházel jsem přesně ze závěrů naší Redakční rady, která je ve složení - Jindřich Šídlo, Stanislav Balík (bývalý soudce Ústavního soudu), Beáta Balogová (šéfredaktora SME) a Petr Ország (katedra žurnalistiky FF Univerzity Palackého).

Komise bere na vědomí – jde o tvrzení proti tvrzení

4) Neotištění článku – stížnost p. Pobialové

pobialova.pdf

vyjadrenipobialova
(2).pdf

Jedná se o místní spor – vyjádření je jasné.

5) Novinky.cz

Podani (1).doc

Obrátila jsem se na redakci Novinek, ale rozhodli jsme se toto neřešit.

6) Novinky.cz

_BORGIS_a.s._výzva_
ke_stažení_lánku_n

Podani.doc

Komise upozorňuje, že to není první stížnost na dotyčného redaktora – nicméně redakce na náš dotaz neodpověděla.

7) Hospodářské noviny

Obvodní soud pro Prahu 8

Justiční areál Na Míčáncích

28. pluku 1533 /29b

100 00 Praha 10 – Vršovice

V Praze dne 4. 3. 2023

Žalobce: Mgr. David Rožek

Právně zastoupen: Mgr. Pavlem Hrtúsem, advokátem

se sídlem Klimentská 36, 110 00 Praha 1 – Nové Město

Žalovaný: Economia, a.s.

IČ: 281 91 226

se sídlem Pernerova 673/47, 186 00 Praha 8

Žaloba na uveřejnění odpovědi a omluvy dle § 10 zákona

č. 46/2000Sb., tiskový zákon, v platném znění

Přílohy:

- plná moc
- osvědčení o registraci plátce DPH
- dále dle textu

I.

Postavení účastníků a předmět žaloby

1. Žalobce je fyzická osoba, odborné veřejnosti je známý jako uznávaný bezpečnostní expert a prezident České komory detektivních služeb. Proti žalobci je Městským soudem v Praze vedeno řízení pod sp. zn. 45 T 9/2021, které bylo zahájeno podáním obžaloby, ve které je žalobce obžalován pro spáchání několika v obžalobě označených trestných činů. Dne 5. 1. 2023 byl v předmětné věci vyhlášen rozsudek, kterým byl žalobce **nepravomocně** shledán vinným tím, že se na jedné dívce měl dopustit trestného činu pohlavního zneužití a na druhé dívce trestných činů kvalifikovaných jako sexuální nátlak, omezování osobní svobody a vydírání.

2. Žalovaný je obchodní korporací, jež v rámci své podnikatelské činnosti mimo jiné vydává ve smyslu zákona č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), v platném znění (dále jen „tiskový zákon“), celostátní deník Hospodářské noviny. Pasivní legitimaci žalovaného žalobce dovozuje z ust. § 4 tiskového zákona, podle nějž za obsah periodického tisku odpovídá jeho vydavatel.

3. Současně žalovaný provozuje internetový zpravodajský server iHned.cz na adrese www.ihned.cz, na němž žalovaný publikuje obsah uveřejněný v tištěném deníku Hospodářské noviny.

4. Žalovaný pak v deníku Hospodářské noviny vydal o žalobci článek zveřejněný dne 19. 1. 2023, na str. 5, pod titulkem „Čtyři advokáti. Přesto má jít šéf komory detektivů za zneužití skautek do vězení“.

5. Současně dne 19. 1. 2023 zveřejnil totožný článek na svém zpravodajském serveru iHned.cz, a to pod názvem „Čtyři advokáti, desítky hodin grilování znalců. Přesto má jít šéf komory detektivů za zneužití skautek do vězení“, kdy tento článek je dostupný na adrese <https://archiv.hn.cz/c1-67161340-ctyri-advokati-desitky-hodin-grilovani-znalcu-presto-ma-jit-sef-komory-detektivu-za-zneuziti-skautek-do-vezeni>.

6. Obsahem předmětného článku, a to jak v jeho tištěné, tak internetové podobě, je informace o průběhu soudního řízení vedeného vůči žalobci u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 45 T 9/2021. Tento článek však obsahuje řadu nepravdivých tvrzení a hodnotových úsudků jeho autora, jež jsou takového charakteru, že jsou způsobilé ve čtenáři vyvolat naprosto nepravdivé závěry stran obvinění projednávaných vůči žalobci v uvedeném trestním řízení. Současně zasahují do osobnostních práv žalobce, přičemž jsou způsobilé poškodit jej jednak na jeho lidské důstojnosti, občanské cti a vážnosti, jednak poškodit jeho dobré jméno a dobrou pověst.

7. Touto žalobou se žalobce domáhá v souladu s ust. § 10 a § 12 tiskového zákona uveřejnění odpovědi, a v souladu s ust. § 81 a násl. a § 2956 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník v platném znění (dále jen „občanský zákoník“), uveřejnění omluvy za neoprávněný zásah žalovaného do osobnostní sféry žalobce.

8. S ohledem na shora podané tímto žalobce prostřednictvím svého právního zástupce podává proti žalovanému k nadepsanému soudu následující žalobu na uveřejnění odpovědi a omluvy:

II.

Nepravdivá skutková tvrzení 9. Dne 19. 1. 2023 uveřejnil žalovaný v deníku Hospodářské noviny, na str. 5, článek pod titulkem „Čtyři advokáti. Přesto má jít šéf komory detektivů za zneužití skautek do vězení.“, resp. Na zpravodajském serveru iHned.cz tentýž článek pod titulkem „Čtyři advokáti, desítky hodin grilování znalců. Přesto má jít šéf komory detektivů za zneužití skautek do vězení“, a to na následujícím webovém odkaze: <https://archiv.hn.cz/c1-67161340-ctyri-advokati-desitky-hodin-grilovani-znalcu-presto-ma-jit-sef-komory-detektivu-za-zneuziti-skautek-do-vezeni>.

Důkaz:

- článkem „Čtyři advokáti. Přesto má jít šéf komory detektivů za zneužití skautek do vězení.“ uveřejněným v deníku Hospodářské noviny dne 19. 1. 2023

- článkem „Čtyři advokáti, desítky hodin grilování znalců. Přesto má jít šéf komory detektivů za zneužití skautek do vězení“ uveřejněným na iHned.cz dne 19. 1. 2023

10. V předmětném článku jsou uvedena tvrzení, jež se nezakládají na pravdě, a dále hodnotové úsudky jejich autora, zkreslující zveřejněné, navíc nepravdivé informace takovým způsobem, že je zřejmá snaha autora vyvolat ve čtenáři pocit, že se žalobce při své činnosti ve skautské organizaci dopouštěl nadepsaných trestných činů na vícero dívkách zneužívajíc svého postavení skautského vedoucího, přičemž poškozené dívky výlučně v důsledku těchto skutečností skončily v péči psychiatrů a negativním chováním žalobce jsou ovlivňovány dodnes.

11. Nad rámec těchto informací je případ žalobce v článku vykreslen jako zvláštní i způsobem procesní obrany žalobce, který si pro svou obhajobu najal čtyři advokáty, přičemž jeden z nich měl být specialistou na výslechy, konaly se dlouhotrvající hlavní líčení, kdy dlouhotrvající byly i jednotlivé výslechy a „grilování“ svědků. Dále měl žalobce v rámci své obhajoby aktivně vyhledávat kompromitující materiály na poškozené dívky, kterými by je před soudem zpochybnil. Tyto v článku obsažené výroky jsou opět způsobilé ve čtenářích vyvolat zcela negativní pohled na osobu žalobce, a to zejména i s ohledem na jeho profesní zaměření.

12. Takto zveřejněná tvrzení, navíc zasazená do kontextu tak, aby byla způsobila vyvolat ve čtenáři naprosto nepravdivé závěry, jsou zřejmým zásahem do osobnostních práv žalobce, způsobilým poškodit jej jednak na jeho lidské důstojnosti, občanské cti a vážnosti, jednak poškodit jeho dobré jméno a dobrou pověst.

13. Obsahem článku jsou informace o průběhu a výsledku trestního řízení vedeného s žalobcem u Městského soudu v Praze. Tento článek potom obsahuje řadu skutkových tvrzení, která se nezakládají na pravdě, která budou konkretizována dále. Žalobce však nejprve musí kategoricky uvést, že odmítá veškerá obvinění vůči němu vznesená, a to i přes prvostupňové, avšak dosud nepravomocné rozhodnutí, jímž byl obžaloba uznán vinným, které žalobce po jeho doručení napadne řádným opravným prostředkem. 14. konkrétně jde potom o následující skutková tvrzení, která se nezakládají na pravdě:

a) „Předminulý týden osmatřicetiletého detektiva poslal Městský soud v Praze na šest a půl roku do vězení. A to pro pohlavní zneužití, sexuální nátlak, omezování osobní svobody a vydírání svěřených dívek.“

15. Uvedená formulace je zavádějící, neboť z ní vyplývá, že se žalobce měl dopustit uvedených trestných činů na více dívkách. Městský soud v Praze však uznal žalobce nepravomocně vinným tím, že se na jedné dívce měl dopustit trestného činu pohlavního zneužití a na druhé dívce trestných činů kvalifikovaných jako sexuální nátlak, omezování osobní svobody a vydírání.

16. Stejně tak není pravdivé tvrzení, že se jednalo o „svěřené dívky“. Jak je uvedeno dále, obě dívky nikdy nebyly členkami oddílu, který by žalobce vedl. Žalobce se s oběma dívkami osobně znal nanejvýš ze skautské organizace. Ostatně o tom, že by dotyčné dívky měly být svěřeny žalobci, nehovořila ani obžaloba ani výrok rozsudku soudu, o němž článek referuje, přičemž je nutné zdůraznit, že „svěření“ v tomto smyslu má podstatný právní význam a je důvodem pro kvalifikaci trestného jednání v přísnější trestní sazbě.

Důkaz:

- obžalobou Městského státního zastupitelství sp. zn. 1 KZV 82/2021-46

- účastnickým výslechem žalobce

b) Rožek byl mezi skauty velmi oblíbený a vedl několik let oddíl mladších dívek. Vše skončilo v létě 2020, kdy se jedna ze skautek Michaela K. svěřila svým kamarádkám a vedoucím se zážitky s ním.“

17. Popsané tvrzení je nepravdivé, neboť z něj plyne, že žalobce měl být oblíbený a vedl oddíl mladších dívek až do doby, kdy se jedna ze skautek Michaela K. svěřila svým kamarádkám a vedoucím se zážitky s ním. Žalobce uvádí, že osobou Michaela K. je myšlena Michaela K., nar. 10. 7. 2003, která vystupuje jako poškozená v předmětné žalobcově trestní věci.

18. Oproti skutkovému tvrzení v článku však žalobce, jak vyplynulo také v průběhu trestního řízení, skončil s vedením oddílu mladších dívek (ovšem ve zcela jiném středisku i městě, než jehož členkami byly dívky, vůči nimž se dle obžaloby měl žalobce dopustit trestného jednání) v létě 2020, a to na základě vlastního rozhodnutí, a to ještě před tím, než byl žalobce seznámen s obviněními z nezákonného jednání vůči jakýmkoliv dívkám a než se za článkem popisovaných okolností měla uváděná dívka Michaela K. oficiálně svěřit se svými údajnými zážitky kamarádkám a vedoucím.

19. Žalobce se poprvé o vznesených obviněních dozvěděl až v prosinci 2020, kdy byl v této věci Policií ČR vyslechnut a následně obviněn, nemohl tedy s vedením oddílu mladších dívek skončit z důvodu, že by věděl, že vůči němu jedna z poškozených dívek vznesla jakékoliv obvinění.

20. Pro úplnost je třeba dodat, že žalobce nebyl činný v oddíle v Ústí nad Labem, jehož členkami byly dívky, které v žalovaném popisované trestní věci vystupovaly jako poškozené. Žalobce byl vedoucí jiného oddílu v Ústí nad Labem (dívky a chlapci ve věku 15 – 26 let) a to do roku 2015, kdy rezignoval a přijal funkci ve vedení oddílu v Berouně, kde skončil z důvodu svého pracovního vyčerpání právě v létě 2020. Žalobce tak obě dívky nikdy jako vedoucí nevedl a ani nemohl vést. Tvrzení obou dívek o údajném nezákonném jednání žalobce potom nemělo a nemohlo mít žádný vliv na žalobcovo dřívější rozhodnutí ukončit svou činnost jakožto vedoucího skautského oddílu.

21. Konečně není pravdou, že by se Michaela K. svěřila až na táboře 2020, neboť dle své výpovědi a výpovědi dalších svědků ve shora uvedeném trestním řízení se o údajném zážitku s žalobcem svěřila poprvé již v roce 2018. Dle těchto výpovědí měla o svém zážitku říci vedoucím ústeckého oddílu již v roce 2019, což tito vedoucí při své výpovědi před soudem potvrdili. Přesto až do podzimu 2020 ani tito vedoucí, ani členové oddílu, kterým měla Michaela K. svůj zážitek svěřit neučinili žádné oznámení, a to jak vůči orgánům činným v trestním řízení, tak vůči skautské organizaci, naopak všechny tyto osoby nadále udržovaly přátelské kontakty s žalobcem. Tyto osoby zároveň ve svých výpovědích potvrdily, že Michaela K. žádala, aby věc nikterak neřešily. Současně bylo prokázáno, že Michaela K. nadále i po údajném skutku se žalobcem komunikovala, a to i v době, kdy ostatním osobám včetně vedoucích sdělila svá obvinění vůči žalobci, kdy je současně žádala, aby zajistili, že se s ní žalobce již osobně nesetká.

Důkaz:

- účastnickým výsledkem žalobce
- výpisem z registračního listu oddílu, kterým se potvrzuje změna na pozici vedení oddílu od 1. 9. 2020

c) „Vedoucí ohlásili vše na policii, na kterou se obrátila i psychologka, k níž chodila také další z Rožkových obětí, Zuzana K.“

22. Tento výrok je objektivně nepravdivý, neboť žádný z vedoucích, kteří byli s obviněním žalobce seznámeni ať již v roce 2019 nebo na táboře v létě 2020, neučinil oznámení na policii ani k jiným orgánům činným v trestním řízení, byť dle vlastních výpovědí měli být o těchto obviněních informováni samotnými poškozenými dívkami. Je ostatně otázkou, zda se tímto nemohli dopustit trestného činu neoznámení trestného činu dle § 368 trestního zákoníku.

23. Žalobce pro úplnost doplňuje, že dívkou Zuzanou K., zmiňovanou v článku, je druhá z dívek vystupujících jako poškozené v žalobcově trestní věci, a to Zuzana Krejčíková, nar. 25. 11. 2001.

Důkaz:

- účastnickým výsledkem žalobce

d) „Čerstvě patnáctiletou Michaelu K. vylákal v létě 2018 do Prahy k focení pro skautský kalendář. Podle Rožka měla být tvář skautu na další rok.“

24. Opět se jedná o nepravdivé skutkové tvrzení, neboť tato informace od žádného svědka, ani od samotné poškozené dívky během trestního řízení nezazněla. Nikdy se nemělo jednat o focení pro

skautský kalendář a žalobce dívka nikdy nesliboval, že by měla být tváří skautu pro další rok. O tom nehovořila ani sama dívka. Žalobci tak není jasné, z jakého zdroje tato uveřejněná informace pochází a žalovaný zdroj této informace neuvádí. Samotný pojem vylákal je rovněž zavádějící a evokuje čtenáři promyšlený a plánovaný úmysl. Jak ale vyplynulo z dokazování, focení měla provádět fotografa, tedy jiná osoba, která na poslední chvíli svou účast odřekla.

e) „To, že veřejně promluvila až po dvou letech vysvětlila tím, že se bála – Rožek jí vyhrožoval, že když o tom bude mluvit, fotky zveřejní.“

25. Není pravdou, že by Michaela K. o svém údajném zážitku s žalobcem promluvila až po dvou letech.

26. Při hlavním líčení vedeném před Městským soudem v Praze pod sp. zn. 45 T 9/2021 z výpovědi poškozené a svědků vyplynulo, že o tomto údajném zážitku s různými osobami hovořila průběžně od druhé poloviny roku 2018, se skautskými vedoucími potom v roce 2019, jak již bylo shora uvedeno. Ostatně úplně poprvé se tato dívka měla svěřit své kamarádce bezprostředně po focení, při němž mělo dojít k údajnému trestnému jednání žalobce.

f) „Obě dívky po zkušenostech s Rožkem skončily v péči psychiatrů. A Zuzana K. s nočními můrami, v nichž se zjevoval Rožek, poté strávila nějaký čas v psychiatrické léčebně.“

27. Jedná se opět o nepravdivá skutková tvrzení. Jak vyplynulo z dokazování před soudem, jedna z poškozených, Zuzana K., byla v péči psychiatrů ze zcela jiných, osobních a rodinných důvodů. Přestože byla tato dívka opakovaně v ambulantní i ústavní psychiatrické péči, nebyly v rámci ní až do roku 2020, tedy do doby oznámení této věci, zjištěny žádné příčiny jejího špatného zdravotního stavu, které by měly souvislost s údajným jednáním žalobce. Zuzanou K. nebyly při léčbě popisovány ani noční můry s Davidem Rožkem, což potvrdili i znalci, kteří měli do zdravotní dokumentace přístup.

28. Sama dívka až do roku 2020 žádnému psychiatrovi či psychologovi nesdělila jakékoliv negativní zkušenosti s žalobcem, přestože k jejímu údajnému obtěžování mělo dle její pozdější výpovědi dojít již v roce 2015. Přestože uvedená dívka byla v intenzivní psychologické a psychiatrické péči v době 3 roky po údajném spáchání skutku, trauma, které u této dívky shledali soudem vyslechnutí znalci, včetně žalovaným citovaného soudního znalce PhDr. Štěpána Vymětala, PhD., se během této péče až do roku 2020 neprojevovalo. Právě tato skutečnost byla důvodem velmi podrobného a časově náročného výsledku těchto znalců, který v článku žalovaný zmiňuje.

29. V každém případě ve vztahu k Zuzaně K. tak není pravdou, že by po zkušenosti s žalobcem skončila v péči psychiatrů, neboť v této péči byla dlouhodobě z jiných důvodů, které byly znalci před soudem popisovány (smíšená úzkostná a depresivní porucha). Ostatně lze v této souvislosti dodat, že z výpovědi této dívky, čtené před soudem, vyplynulo, že po skončení své hospitalizace v psychiatrické léčebně, udržovala s žalobcem nadále velmi osobní kontakt, a současně sama ve své výpovědi čtené před soudem zmiňuje, že její hospitalizace s jednáním žalobce nesouvisí, což také vyvrací pravdivost žalovaným uveřejněného skutkového tvrzení.

30. Ve vztahu k Michaelě K. bylo v trestním řízení rovněž prokázáno, že byla nejprve v péči školního psychologa, a to pouze a výhradně z důvodů šikany a kyberšikany, jejíž obětí byla na střední škole. Tuto péči opět podstoupila až poté, co mělo dle jejího vyjádření dojít k negativnímu zážitku s žalobcem, a opět v rámci této psychologické péče o čemkoliv negativním ve vztahu k žalobci nehovořila a dle zprávy psychologky z tehdejší doby se po několika sezeních podařilo následky šikany vyřešit. Psychiatrickou péči tato dívka vyhledala až po zahájení soudního řízení v roce 2022, a to dle znalců z důvodu sekundární viktimizace právě v důsledku tohoto trestního řízení.

III.

Nesprávný hodnotový soud autora článku

31. Nad rámec uvedených nepravdivých skutkových tvrzení článek žalovaného obsahuje vůči žalobci velmi negativní hodnotový soud obsažený v následující části článku „Pátý Rožkův právník Tibor Lévai,, se snažil v terénu získat důkazy, jež by zpochybnil výpovědi dívek. Oslovoval jejich

kamarádky a snažil se zajistit kompromitující materiály na ně – například pod záminkou, že si chce o Zuzaně K. a Michaele K. povídat.“

32. Hodnocení, že se žalobce snažil prostřednictvím svého právníka zajistit kompromitující materiály na uvedené dívky, se neopírá o relevantní fakta, přičemž svým vyzněním, které bude adresáty článku (čtenáři) zcela jistě vnímáno velmi negativně, je reálně způsobilé poškodit žalobce na jeho osobnostních právech.

33. V první řadě je třeba uvést, že žalobce nikdy v průběhu předmětného trestního řízení na kterémkoliv svědky či poškozené nezajišťoval kompromitující materiály, ale pouze naplňoval své právo zajišťovat a soudu předkládat důkazy prokazující jeho nevinu. Tím realizoval své právo dané mu ustanovením § 89 odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., trestního řádu, podle nějž „Za důkaz může sloužit vše, co může přispět k objasnění věci, zejména výpovědi obviněného a svědků, znalecké posudky, věci a listiny důležité pro trestní řízení a ohledání. Každá ze stran může důkaz vyhledat, předložit nebo jeho provedení navrhnout. Skutečnost, že důkaz nevyhledal nebo nevyžádal orgán činný v trestním řízení, není důvodem k odmítnutí takového důkazu.“

34. Právo obžalovaného navrhnout soudu vlastní důkazy je potom potvrzeno v ustálené judikatuře Ústavního soudu, např. v nálezu ze dne 18. 3. 2010, sp. zn. III.ÚS 3320/09. Postup advokáta v pozici obhájce v trestním řízení při vyhledávání, předkládání a navrhování důkazů v trestním řízení je potom upraven v usnesení představenstva České advokátní komory ze dne 12. 10. 2004, č. 13/2004 Věstníku.

35. Žalobce se v žádném případě nesnažil zajistit kompromitující materiály na uvedené dívky. Naopak ale se snažil zajistit si pro soud důkazy vyvracející tvrzení obou dívek a některých svědků např. o tom, že spolu nehovoří o průběhu trestního řízení a svůj postup v tomto řízení nepřijatelným způsobem nekoordinují. K tomu žalobce vedla výpověď jedné ze svědkyň vyslechnutých v rámci hlavního líčení, svědkyně Jany V., která před soudem připustila, že na sociálních sítích existuje skupina, v rámci níž obě dívky spolu se zásadními svědky obžaloby komunikují o průběhu hlavního líčení a o tom, jak dokazování před soudem probíhá. Podstatným je v této souvislosti skutečnost, že tak tyto svědci činili, přestože předsedkyně trestního senátu jednotlivé svědky při jejich výslechu výslovně upozorňovala, že takovou komunikaci vést nemají a oni sami její existenci před soudem popírali.

36. Dále žalobce vyhledával toliko svědky, kteří byli přítomni událostem, které byly předmětem obžaloby, a kteří by i nepřímou podporou obhajobu žalobce, který popíral, že by se jednání, které mu bylo kladeno za vinu, dopustil. Ostatně sama předsedkyně trestního senátu Městského soudu v Praze, Mgr. Jana Miklová, která byla seznámena s tím, že žalobce sám vyhledává svědky, které následně soudu navrhuje k důkazu, tento postup obhajoby komentovala výslovně jako „americký“, ale nikoliv nezákonný, postup, který trestní soud respektuje.

37. Uveřejnění předmětného hodnotového soudu citelně zasahuje do osobnostních práv žalobce. Tento zásah je dán jak samotným velmi negativním vyzněním spojení „kompromitující materiály“, tak také kontextem, v němž je toto spojení použito. V předmětném článku totiž žalovaný podrobně rozepisuje odborné vzdělání, profesní historii a současnost žalobce a dále jeho postavení v rámci České komory detektivních služeb, kdy čtenář článku vydaného žalovaným může nabýt dojmu, že žalobce zneužívá svých odborných a profesních znalostí a schopností k nelegálnímu zajišťování kompromitujících materiálů na třetí osoby pro jejich ovlivnění v průběhu trestního řízení.

38. Taková skutečnost však v rámci celého trestního řízení nebyla prokázána a žalobci vůbec není zřejmé, z čeho autor předmětného článku při tomto hodnocení jednání žalobce vycházel.

IV.

Zásah do osobnostních práv žalobce

39. Z výše uvedených skutkových tvrzení, jež se nezakládají na skutečném stavu věci, a ze způsobu jejich vyličení, je zřejmé, že v daném případě žalovaný selhal při sledování vlastních cílů, jak je vymezuje na svých internetových stránkách <https://www.economia.cz/odpovedna-zurnalistika/>, kdy se definuje „jako mediální dům, jehož úkolem je přispívat k dobře informované společnosti, považujeme za svojí největší odpovědnost dodržování principů nezávislé žurnalistiky“.

40. Současné dle Kodexu mediálního domu Economia dostupného na <https://www.economia.cz/kodexy/> v části Práce s informacemi žalovaný pro vlastní novinářskou činnost stanoví mimo jiné tato pravidla: - Redaktoři přinášejí čtenáři co nejpresnější a nejúplnější informace. Dbají na to, aby je nezkreslili například použitím nevhodného titulku či nevhodně zvolenou doprovodnou fotografií. - Každá uveřejněná informace, která se ukáže jako nepřesná a mohla by kohokoli poškodit, musí být neprodleně opravena. - Ti, kterých se týká zveřejňovaná negativní informace, musí vždy dostat možnost k vyjádření.

41. V návaznosti na výše citovaná nepravdivá tvrzení je nutno podotknout, že tato skutková tvrzení jsou objektivně nepravdivá, tedy nezakládající se na skutečném průběhu popisovaných událostí. Žalovaný tak nedostal svému vlastnímu veřejně deklarovanému závazku přinášet svým čtenářům co nejpresnější a nejúplnější informace, při současném dbání na to, aby tyto informace nebyly zkresleny.

42. Negativní zásah způsobený předmětným článkem do práv žalobce je citelně zvýšen tím, že žalovaný a jí vydávané periodikum Hospodářské noviny, resp. jeho internetová forma iHned.cz obecně požívají pověsti seriózního a novinářsky zodpovědného média, kdy jím publikované informace mají u veřejnosti vyšší míru důvěry co do jejich pravdivosti.

43. V předmětném článku uveřejněná shora nadepsaná nepravdivá skutková tvrzení a hodnotový soud, jsou plně způsobilé žalobce poškodit na jeho osobnostních právech, a to jednak na jeho lidské důstojnosti, občanské cti a vážnosti, jednak poškodit jeho dobré jméno a dobrou pověst.

44. Zásah do osobnostních práv žalobce plyne již z kompozice předmětného článku, jenž je uveden nadpisem „Čtyři advokáti. Přesto má jít šéf komory detektivů za zneužití skautek do vězení“, resp. v internetové verzi „Čtyři advokáti, desítky hodin grilování znalců. Přesto má jít šéf komory detektivů za zneužití skautek do vězení“, a v němž se dále autor článku vyjadřuje k okolnostem této kauzy, avšak zcela zavádějícím způsobem, když zkresluje informace vyplývající z proběhlého trestního řízení a tyto podkládá útržky z dlouhotrvajícího výslechu soudního znalce PhDr. Štěpána Vymětala PhD., kterého autor v článku několikrát cituje, v důsledku čehož je ve čtenářích vzbuzován dojem o nutné pravdivosti celého článku.

45. Autor článku, potažmo žalovaný, také pojednává a naprosto subjektivně hodnotí způsob vedení procesní obhajoby ze strany žalobce, ke které dodává, že si žalobce pro svou obhajobu najal čtyři advokáty, přičemž jeden z nich je specialistou na výslechy dojíždějícím z Bruntálu, dále se i přes původní očekávání soudkyně stran toho, že celé soudní řízení ve věci žalobce bude ukončeno během týdne, konalo ve věci déle než rok trvající hlavní líčení, kdy k natahování jednání docházelo výlučně v důsledku dlouhých řečí žalobce a jeho obhájců, předkládáním dalších důkazů, námitkami podjatosti senátu či „grilováním“ svědků a soudních znalců. Dále měl žalobce pomocí svého dalšího obhájce, který nevystupoval v rámci trestního řízení, v rámci své obhajoby vyhledávat kompromitující materiály na poškozené dívky.

46. Z výše uvedeného je zcela zřejmé, že daný článek je v takto vystavěném kontextu způsobilý vzbudit ve svém souhrnu v průměrném čtenáři dojem, že žalobce zneužíval svého postavení skautského vedoucího k pohlavnímu zneužívání vícero nezletilých dívek, které jsou z jednání žalobce až do současné doby traumatizovány, přičemž celá situace je umocněna způsobem vedení obhajoby žalobce, který dle skutkových tvrzení v článku v podstatě zneužíval jednotlivých ustanovení trestního řádu a dalších právních předpisů k tomu, aby obstruoval trestní řízení, přičemž využíval i takových prostředků jako je zajišťování kompromitujících materiálů na poškozené a na svědky, kdy z kontextu článku je zřejmé, že tak měl činit s cílem ovlivnit jejich výpověď či věrohodnost před soudem.

Uplatnění nároku na odpověď a omluvu

47. Po zveřejnění výše uvedeného článku se žalobce prostřednictvím svého právního zástupce obrátil na žalovaného dopisem ze dne 9. 2. 2023, a to jednak s uplatněním práva na odpověď dle ust. § 10 tiskového zákona a také s výzvou k uveřejnění omluvy za neoprávněný zásah do osobnosti žalobce, když zveřejněním výše uvedeného článku žalovaný zasáhl do osobnostních práv žalobce, tak jak je uvedeno výše.

48. Výzvou žalobce uplatnil u žalovaného právo na zveřejnění její odpovědi ve smyslu ust. § 10 tiskového zákona, a to v deníku Hospodářské noviny na straně 5, kde byl uveřejněn předmětný článek s názvem „Čtyři advokáti. Přesto má jít šéf komory detektivů za zneužití skautek do vězení“, ve znění: "Odpověď":

Není pravdivé tvrzení uveřejněné v deníku Hospodářské noviny dne 19. 1. 2023 v článku „Čtyři advokáti. Přesto má jít šéf komory detektivů za zneužití skautek do vězení“, že David Rožek byl Městským soudem v Praze poslán na šest a půl roku do vězení pro pohlavní zneužití, sexuální nátlak, omezování osobní svobody a vydírání dívek, které by mu byly svěřeny. Dále není pravdou, že Rožek byl mezi skauty velmi oblíbený a vedl několik let oddíl mladších dívek, a to vše skončilo v létě 2020, kdy se jedna ze skautek Michaela K. svěřila svým kamarádkám a vedoucím se zážitky s ním. Dále není pravdou, že vedoucí vše ohlásili na policii. Není pravdou, že David Rožek čerstvě patnáctiletou Michaelu K. vylákal v létě 2018 do Prahy k focení pro skautský kalendář a že podle něj měla být tvář skautu na další rok. Není také pravdou, že by Michaela K. veřejně promluvila až po dvou letech, což odůvodnila tím, že se bála, protože Rožek jí vyhrožoval, že když o tom bude mluvit, fotky zveřejní. Také není pravdou, že obě dívky po zkušenostech s Rožkem skončily v péči psychiatrů, a Zuzana K. s nočními můrami, v nichž se zjevoval Rožek, poté strávila nějaký čas v psychiatrické léčebně. Mgr. David Rožek“

49. Uveřejnění odpovědi v deníku by žalobce považoval za adekvátní k nápravě zásahu do jeho osobnostních práv, neboť by byla uvedena na pravou míru zcela nepravdivá tvrzení uvedená žalovaným v předmětném článku.

50. Nad rámec shora uvedeného bylo žalobcem předmětnou výzvou uplatněno také právo v souladu s ust. 82 odst. 1 občanského zákoníku, tedy aby žalovaný žalobci sdělil, na základě, jakých ověřených faktů dospěl k závěru, že se žalobce snažil zajistit kompromitující materiály na poškozené dívky, nebo aby ve lhůtě 8 dnů od doručení této výzvy uveřejnil v deníku Hospodářské noviny na straně 5, kde byl uveřejněn předmětný článek s názvem „Čtyři advokáti. Přesto má jít šéf komory detektivů za zneužití skautek do vězení“, omluvu ve znění: „Omlouváme se Mgr. Davidu Rožkovi, že jsme v deníku Hospodářské noviny dne 19. 1. 2023 uveřejnili článek pod titulkem „Čtyři advokáti. Přesto má jít šéf komory detektivů za zneužití skautek do vězení“, jenž obsahoval tvrzení, že se Mgr. David Rožek prostřednictvím svého právníka Tibora Lévaie snažil zajistit kompromitující materiály na poškozené dívky. Economia, a.s.“

51. Žalobce zde doplňuje, že žalovanému současně s výzvou k uveřejnění odpovědi a omluvy navrhoval jako možnost řešení zásahu do jeho práv poskytnutí prostoru k vyjádření, v němž by uvedl na pravou míru namítané nesprávnosti, to však žalovaný odmítl.

52. Výzva žalobce byla žalovanému doručena dne 10. 2. 2023, přičemž dne 20. 2. 2023 obdržel právní zástupce žalobce vyjádření žalovaného v tom smyslu, že žalovaný výzvě žalobce nevyhovuje, nezveřejní tedy ani odpověď, ani omluvu jím požadovanou, neboť je přesvědčen, že žalovaný se nedopustil žádného jednání, které by mohlo být kvalifikováno jako neoprávněný zásah do osobnostních či jakýchkoliv jiných práv žalobce. V předmětném článku ze strany žalovaného nedošlo k žádnému pochybení a při jeho tvorbě byly dodrženy všechny zásady kvalitní žurnalistiky, které žalovaný dlouhodobě vyznává.

Důkaz:

- výzvou právního zástupce žalobce ze dne 9. 2. 2023

- odpovědí žalované ze dne 20.2.2023

53. Žalobci tedy v současné době nezbývá než se svého nároku na uveřejnění odpovědi ve smyslu ust. § 10 tiskového zákona, a nároku na uveřejnění omluvy ve smyslu § 82 odst. 1 občanského zákoníku, domáhat soudní cestou.

VI. Petit

54. S ohledem na shora uvedené tak žalobce navrhuje, aby Obvodní soud pro Prahu 8 vydal následující r o z s u d e k:

I. Žalovaný je povinen v nejbližším vydání deníku Hospodářské noviny následujícím po nabytí právní moci tohoto rozsudku uveřejnit na straně 5, velikostí písma totožnou jako velikost písma, jímž byl uveřejněn nadpis článku „Čtyři advokáti. Přesto má jít šéf komory detektivů za zneužití skautek do vězení“, odpověď následujícího znění: "Odpověď: Není pravdivé tvrzení uveřejněné v deníku Hospodářské noviny dne 19. 1. 2023 v článku „Čtyři advokáti. Přesto má jít šéf komory detektivů za zneužití skautek do vězení“, že David Rožek byl Městským soudem v Praze poslán na šest a půl roku do vězení pro pohlavní zneužití, sexuální nátlak, omezování osobní svobody a vydírání dívek, které by mu byly svěřeny. Dále není pravdou, že Rožek byl mezi skauty velmi oblíbený a vedl několik let oddíl mladších dívek, a to vše skončilo v létě 2020, kdy se jedna ze skautek Michaela K. svěřila svým kamarádkám a vedoucím se zážitky s ním. Dále není pravdou, že vedoucí vše ohlásili na policii. Není pravdou, že David Rožek čerstvě patnáctiletou Michaelu K. vylákal v létě 2018 do Prahy k focení pro skautský kalendář a že podle něj měla být tvář skautu na další rok. Není také pravdou, že by Michaela K. veřejně promluvila až po dvou letech, což odůvodnila tím, že se bála, protože Rožek jí vyhrožoval, že když o tom bude mluvit, fotky zveřejní. Také není pravdou, že obě dívky po zkušenostech s Rožkem skončily v péči psychiatrů, a Zuzana K. s nočními můrami, v nichž se zjevoval Rožek, poté strávila nějaký čas v psychiatrické léčebně. Mgr. David Rožek“

II. Žalovaný je povinen v nejbližším vydání deníku Hospodářské noviny následujícím po nabytí právní moci tohoto rozsudku uveřejnit na straně 5, velikostí písma totožnou jako velikost písma, jímž byl uveřejněn nadpis článku „Čtyři advokáti. Přesto má jít šéf komory detektivů za zneužití skautek do vězení“, omluvu následujícího znění: „Omlouváme se Mgr. Davidu Rožkovi, že jsme v deníku Hospodářské noviny dne 19. 1. 2023 uveřejnili článek pod titulkem „Čtyři advokáti. Přesto má jít šéf komory detektivů za zneužití skautek do vězení“, jenž obsahoval tvrzení, že se Mgr. David Rožek prostřednictvím svého právníka Tibora Lévaie snažil zajistit kompromitující materiály na poškozené dívky. Economia, a.s.“

III. Žalovaný je povinen uhradit žalobci náhradu nákladů soudního řízení včetně 21 % DPH, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce.

Mgr. David Rožek

Předsedkyně KP<E se obrátila na redakci Ekonomie, nicméně kauza zatím probíhá a do živých kauz KPE nezasahuje. V materiálu upravila jména dívek, protože v době projednávání byly nezletilé. Jejich plná jména komise má. Jinou informaci o výsledku soudu zatím nemáme.

Zapsala za komisi B. Osvaldová